

Zelk Zoltán három verse

A „Gyermekbárat“-ciklusból

1

Nem érem el a kilincset,
ha elérem is, hiába,
anya elvitte a kulcsot
és az ajtó be van zárva ...

Kinézhetnék az ablakon,
azértse nézek ki máma:
az udvaron, én már láttam,
nincs más, csak egy csúnya láda ...

Anya, apa gyárba mennek
és bezárják minden reggel,
azt hazudják, munka nélkül
nem élhet a szegény ember ...

Mindig, mindig csak hazudnak,
azért, hogy én itt maradjak,
azért, hogy a sok szép géppel
csak ők ketten játszhassanak ...

Nekik dudál a gyár reggel,
hosszú kémény nekik füstöl,
szép feketék csak ők lesznek
a koromtól meg a füsttől ...

Szombat este boritékban
képpel rajzolt pénzt is hoznak,
én meg csak az asztalt rúgom,
sírva, hogy ők milyen rosszak ...

De ha eztán sem visznek el,
hiába kellenek reggel,
úgy csinállok, mint a halott,
hadd sirjanak ők is egyszer!

2

A hokedli öregasszony,
 nagyanyó,
 a sparherd meg öreg bácsi,
 nagyapó.

Az asztal meg templomoltár,
 a székek
 körülötte letérdelnek,
 miséznek.

Lenne bicskám, lyukat fúrnék
 a falon:
 bejönne az ici-pici
 patakom,

bejönne az ici-pici
 kis hegyem,
 mert odakint minden, minden
 van nekem!

Kis patakom, kis hegyem és
 rétecském,
 a réten meg fehérszőrű
 kis kecském,

kis madaram, kutyám, lovam,
 barátom —
 ici-pici, de igazi
 világom!

Nincsen bicskám, a gyufát is
 eldugták,
 pedig milyen szép az, hogyha
 meggyujtják!

Meggyujtanám a hokedli
 négy lábát,
 elégetném a sarokban
 nagyanyát!

*Elégetném az asztalt és
a széket,
anya, apa csak a földre
ülnének . . .*

*Ugy nevetném, ha a földön
ennének,
akárcsak én, ők is kicsik
lennének !*

3

*Volt nekem egy kis testvérem
meg egy fehér egerem,
kis testvérem meghalt, aztán
elveszett az egerem.*

*Kis testvérem temetőben
a föld alá temették,
anya, apa soká sírtak
olyan nagyon szerették.*

*Ugy szerették, hogy ha bögött
megcsókolták, ringatták,
ha mégis sírt, vettek néki
piros cipőt, bőrlabdát.*

*Most a föld alatt szaladgál,
kergeti az egeret,
de meghalok én is egyszer,
akkor aztán lemegyek,*

*lemegyek majd a föld alá
s hogyha rám néz, megverem :
mért kergeti olyan soká
az én fehér egerem !*